

[Rahbæk Møller]

egentlige radikale ordfører har at sige til gruppens forsvar.

Glistrup (FP):

Hr. Stavad gentog heroppefra den klagesang, som vi nu har hørt så mange gange, nemlig at der var tale om at fjerne utilsigtede virkninger af loven. Dette er massivt urigtigt, det er 100 pct. forkert. Der har ikke været én eneste virkning af denne lov, som ikke var klart tilsigtet, var klart fremme i lyset, da denne lov blev behandlet tilbage i januar-februar 1982. Der er ikke kommet ét eneste eksempel på noget som helst utilsigtet.

Der er sket det i sommerens hedeølge, at der var nogle ukundige journalister, der begyndte at bralre op, og så har man åbenbart fra socialdemokratiets side forvekslet forståelsen i befolkningen med, hvad nogle tilfældige, uvidende journalister fra Whiskybæltet har hylet op om – noget, som de overhovedet ikke har nogen som helst indsigt i. Derfor er hele hr. Stavads begrundelse skrupforkert.

Værre bliver det selvfølgelig af, at han stiller et ændringsforslag, ændringsforslag nr. 2 her, som, hvis det skal tages for pålydende, er i massiv modstrid med selve det, der er kerneområdet for loven. Det er de mennesker, der først og fremmest skulle tilgodeses ved loven, som nu ikke får negativ indkomstskat, hvis man gennemfører ændringsforslag nr. 2. Så groft ligger det faktisk med den bestemmelse, socialdemokratiet har kastet ind her i sidste øjeblik. Den er et eksempel på forrygende lovsjusk. Indføjes den bestemmelse i loven, vil det medføre, at netop de landmænd, der skulle have hjælpen, ikke kan få den.

For nu bare at tage et typisk tilfælde, hvor den indkomst, der tales om, opgjort efter § 3, stk. 1, pkt. 1, i loven, er ÷ 105.000 kr. Det vil den være i masser af tilfælde, dels fordi de fleste af landbrugets driftsudgifter skal trækkes fra, dels fordi en hel del af afskrivningerne også skal gå fra. Den pågældende bonde-mand, der altså har disse ÷ 105.000 kr. som sin § 3-indkomst – og derudover altså et par hundrede tusinde kroner i renteudgifter, som er det, der skal tilgodeses med loven – har af sin positive indkomst 10 kr. som en dividende, han har fået fra det lokale venstreblad, hvor han har arvet en aktie på 100 kr. Den har altså givet 10 pct. i dividende. Det vil

med andre ord sige, at forskellen imellem hans indkomst fra andet erhverv, 10 kr., og hans indkomst fra landbruget, opgjort efter § 3, ÷ 105.000 kr., er 104.990 kr. Det er mere end 100.000 kr. Den landmand bliver altså totalt udelukket fra at få negativ indkomstskat udbetalt.

Der vil være et væld af eksempler, hvor der vil være en afstand på mere end 100.000 kr. imellem indkomsten opgjort efter § 3 og de øvrige indkomster, der måtte være. Det kan dreje sig om småting. En landmand, der har været tilforordnet ved kommunevalg og folketingsvalg i 1981 og tjent et par tusinde kroner, eller hvor meget det nu kan være – det kan godt være, det både er ham og konen, der har været henne som tilforordnede – vil også meget let miste sin negative indkomstskat.

Men ikke nok med det, altså at den kerne-gruppe på måske 2.000–3.000 landmænd, som er dem, man først og fremmest tilsigter at tilgodese, ikke kan få negativ indkomstskat udbetalt. For de resterende 3.000–4.000–5.000 vil der brede sig en sådan usikkerhed med hensyn til, hvordan man vil praktisere den bestemmelse, som socialdemokratiet her har foreslået, at de vil blive mødt med totalt nedadpegende tommelfingre, når de skal have forlænget deres kredit hos for-derstofleverandører eller andre steder. Der er ingen, der kan vide, hvordan en skattespiritist – eller hvad de nu hedder derhenne på skatteforvaltningens kontorer – vil fortolke en bestemmelse, der er udformet så sjusket og så dårligt som den, socialdemokratiet her har anført. Det er altså ikke blot af almindelige retfærdsmæssige grunde, man skal stemme nej til socialdemokratiets ændringsforslag. Man må simpelt hen fastslå, at det teknisk er så elendigt udformet, at det stort set dækker helt andre grupper. Man kan simpelt hen ikke være bekendt at få det sat ind i Lovtidende i den forfærdelig dårlige form, hvori socialdemokratiet har tilladt sig her mellem anden og tredje behandling hu hej at præsentere det for folketinget. Derfor bør hele folketinget stemme imod ændringsforslag nr. 2.

Ændringsforslag nr. 1 er jo reelt lig med det, som vi stemte ja til i fredags, og når vi siger ja om fredagen, siger vi selvfølgelig også ja om tirsdagen. Derfor vil vi stemme ja til ændringsforslag nr. 1.